

Богъ живѣе въ васъ, само по себе си ще се обичате, защото казано е, че Богъ е Любовь. Да изисквате хората да ви обичатъ, това е насилие. — Любовьта не търпи абсолютно никакво насилие. Въ любовьта човѣкъ е абсолютно свободенъ. Следователно, като човѣкъ, дълбоко въ душата си, азъ трѣбва да съзнавамъ любовьта и самъ да я прилагамъ, безъ никакво външно насилие. Всѣки трѣбва да бжде искренъ въ любовьта си. Не е въпросътъ да обичате хората, но да проявявате любовьта си, и то всѣки по свой специфиченъ начинъ. Тъй щото, хората се различаватъ единъ отъ другъ по своя специфиченъ начинъ на изявяване на любовьта, по своя специфиченъ пжтъ на развитие.

И затова казвамъ: Дойдете ли въ известни отношения помежду си, не се отклонявайте единъ другъ отъ пжтя, който Богъ ви е начърталъ, но помагайте си въ този пжтъ. Двама души могатъ да се срещнатъ въ единъ общъ центъръ. Какво трѣбва да направятъ? — Ще се спратъ за малко, ще си поговорятъ и ще продължатъ пжтя си. Пжтищата имъ се кръстосватъ, безъ да си прѣчатъ единъ на другъ. Следъ време ще се срещнатъ на другъ общъ центъръ: пакъ ще спратъ за моментъ, ще се поздравятъ, ще си поговорятъ малко и ще продължатъ пжтя си. Не е нужно дълго време да се спиратъ на разговоръ, нито пъкъ да се отклоняватъ отъ пжтя си: всѣки ще следва точно своя пжтъ безъ никакво отклонение. Злото въ свѣта се заключава въ това, че другитѣ хора отвѣнъ искатъ да опредѣлятъ пжтя на човѣка, като му казватъ: Така трѣбва да мислишъ, да чувствувашъ и да постъпвашъ! Кой трѣбва да опредѣля пжтя на човѣка? — Човѣкъ на човѣка не може да опредѣли пжтя, защото той не му е далъ нито ума, нито сърцето, нито тѣлото. Тогава, какъ може да си задържа тази привилегия да опредѣля пжтя на човѣка? Ако човѣкъ има задължения къмъ нѣкого, то е къмъ Първичната Причина, която му е дала всичко, но не и къмъ онзи човѣшки богъ, въ името на когото се вършатъ редъ престѣпления. Всѣки човѣкъ има право да върва въ нѣкакъвъ свой богъ, но въ края на краищата той ще се увѣри, че съществува Единъ Богъ, Който е опредѣлилъ сѣдбинитѣ на хората и начърталъ пжтя на тѣхното движение. Великъ и дълготърпеливъ е Той, оставя всѣки човѣкъ свободно, да върши, каквото иска. Ако човѣкъ върши престѣпления, единъ тихъ гласъ отвжтре му нашепва: Това, което вършишъ, е престѣпление отъ него нищо нѣма да придобиешъ. — Ама еди-кой